

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobkyně

Domažlická nemocnice, a.s.
se sídlem Kozinova 292, 344 01 Domažlice
zastoupena JUDr. Tomášem Tomšíčkem, advokátem
se sídlem Vlastina 602/23, Plzeň

proti
žalovanému

Ministerstvo pro místní rozvoj
se sídlem Staroměstské náměstí 6, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra pro místní rozvoj ze dne 1. 12. 2023, č.j. MMR-80711/2023-26,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V..

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí ze dne 1. 12. 2023, č.j. MMR-80711/2023-26, kterým ministr pro místní rozvoj shledal oprávněným Opatření poskytovatele dotace ze dne 25. 8. 2023, kterým nebyla dle ustanovení § 14e zákona o rozpočtových pravidlech za porušení části III odstavec 1 bod 2 Podmínek Rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 16.12. 2021, č. j. 98729/2021-55/1, ve znění pozdějších změn, vyplacena v žádosti o platbu částka 360 771,17 Kč, považují za oprávněné. Námitky příjemce jsou nedůvodné, a současně potvrdil opatření poskytovatele dotace uvedené v bodu I., tj. ponížení dotace o částku ve výši 360 771,17 Kč. Uvedená částka nebude příjemci vyplacena s konečnou platností.
2. V žalobě žalobkyně uvedla, že napadené rozhodnutí je založeno na nesprávném právním posouzení věci a na nesprávném výkladu podmínek poskytnutí dotace (tj. Rozhodnutí o poskytnutí dotace), resp. zákona o zadávání veřejných zakázek, a je proto nezákonné. že se Žalovaný se v napadeném rozhodnutí omezil pouze na formalistický výklad tohoto zákona a mechanické konstatování závěru, že pochybení žalobce mohlo mít vliv na účast dodavatelů v zadávacím řízení, aniž by vzal v potaz konkrétní okolnosti každého dílčího případu, pokud se vůbec o porušení jednalo.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Za prvé se žalobkyně v žalobě vyjádřila k tvrzenému porušení povinnosti uveřejnit opravný formulář F14 (ke zjištění A.1 ve VZ0008.005, A.1 ve VZ0008.010 a A.1 ve VZ 0016).
4. Uvedla, že žalovaný v napadeném rozhodnutí pouze cituje relevantní pasáže ze zákona o zadávání veřejných zakázek a uvádí, že je zcela irelevantní, zda k neodeslání formuláře F14 došlo záměrně či z nedbalosti, neboť zákon nijak nerozlišuje mezi charakterem jednání, které jeho porušení způsobilo.
5. K tomu žalobkyně uvedla, že konstrukce porušení zákona, které žalovaný i poskytovatel dotace formulují, kopíruje definici přestupku zadavatele dle ust. § 268 odst. 1 písm. a) zákona o zadávání veřejných zakázek. Je ovšem otázkou, zda je nezveřejnění opravného formuláře F14 ve VVZ a TED přestupkem, když zákon o zadávání veřejných zakázek stanovuje přestupky v souvislosti s uveřejňovací povinností zadavatele v § 269 zákona o zadávání veřejných zakázek.
6. V uvedeném ustanovení tedy není vypočten zvláštní přestupek spočívající v neodeslání k uveřejnění změnového formuláře, z čehož lze *a contrario* a z hlediska zásady *lex specialis* vyvodit, že takové jednání přestupkem vůbec není a zákonodárce za takové jednání zadavatele nesankcionuje. Pak ovšem nemůže za stejné jednání zadavatele sankcionovat jiný orgán veřejné moci.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

7. I kdyby jednání žalobkyně sankcionovatelné v obecné rovině bylo, žalobkyně je přesvědčena, že okolnosti konkrétního případu prokazují, že postup zadavatele vliv na okruh potenciálních dodavatelů a výběr dodavatele mít nemohl, k čemuž se žalobkyně vyjádřila v rámci Námitek.
8. Žalobkyně poukázala na to, že předmětné části veřejné zakázky byly zadávány mezi dalšími osmi částmi, které měly samozřejmě všechny obdobný předmět plnění. Z písemné zprávy zadavatele vyplývá, že se jednotlivých částí veřejných zakázek účastnili opakovaně titíž dodavatelé s tím, že účast dodavatelů u předmětné části 5 a 10 byla jedna z nejvyšších (v případě části 5 a části 3 se účastnili 4 dodavatelé, v případě části 10 dokonce 5 dodavatelů). Z toho vyplývá, že potenciální dodavatelé mající zájem o veřejnou zakázku byli informováni dostatečně a žádni další potenciální dodavatelé, včetně těch zahraničních, kterými argumentuje žalovaný, v úvahu již nepřípadali.
9. Pokud se dodavatel zaregistroval na profil zadavatele ohledně jakékoliv části veřejné zakázky, byly mu tím pádem automaticky známy i jakékoliv změny týkající se jiných částí veřejné zakázky. Kromě toho zadavatel není povinen uveřejňovat ve VVZ a TED informace spočívající ve vysvětlení zadávací dokumentace – tudíž pokud dodavatel měl o veřejnou zakázku, resp. její část skutečný zájem, byl ve svém vlastním zájmu povinen profil zadavatele aktivně sledovat. Profil zadavatele je tudíž pro účast dodavatelů v samotném průběhu zadávacího řízení skutečně jediný relevantní zdroj, což ostatně potvrzuje skutečnost již zmíněná výše – absence přestupku spočívajícího v neuveřejnění opravného formuláře F14 v § 269 zákona o zadávání veřejných zakázek.
10. Nezveřejnění opravného formuláře F14 nemohlo mít na okruh dodavatelé ani hypotetický vliv, tudíž žalovaný porušil dotační podmínky, pokud v rozporu s přílohou č. 5 Obecných pravidel IROP stanovil finanční opravu (Viz: „V případě, že identifikované porušení nemohlo mít ani potenciální vliv na výběr nejvhodnější nabídky, nestanoví se za něj žádná finanční oprava.“). Přístup žalovaného svědčí o mechanickém a byrokratickém posuzování „od stolu“ bez znalosti konkrétních okolností případu. Takový přístup není v souladu se zásadami dobré správy ani zásad, na kterých je postaven demokratický právní stát.
11. Za druhé žalobkyně namítala, že provedená změna zadávacích podmínek nevyžadovala prodloužení lhůty pro podání nabídek ve smyslu § 99 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek. Změna parametru z odpruženého pátého kolečka ke stretcheru na pouhé páté kolečko bez nutnosti odpružení je pouze dílčí technickou změnou, která nemá na účast dodavatelů ani na časovou potřebu zpracování uvedené změny do nabídky dodavatele téměř jakýkoliv vliv. Přestože se z Vysvětlení zadávací dokumentace č. 1 ze dne 31. 5. 2022 může zdát, že v případě připuštění odpruženého pátého kolečka může dojít k rozšíření okruhu dodavatelů, kteří se předtím zakázky účastnit nemohli, skutečnost je taková, že požadavek na odpružené páté kolečko nemá na dodavatele nedisponující stretcherem s odpruženým pátým kolečkem výraznější dopad než potřebu nijak technicky náročné výměny neodpruženého kolečka za odpružené. Dopad do konstrukce lůžka byl nulový.
12. Připuštění neodpruženého kolečka nemohlo nijak významně ovlivnit účast dodavatelů nabízejících stretchery bez odpruženého kolečka, neboť pokud tito dodavatelé o zakázku zájem měli, nebyl pro ně nejmenší problém si do nabídky zakalkulovat cenu prací na výměnu kolečka z neodpruženého za odpružené a samozřejmě cenu tohoto kolečka. Pokud následně žalobkyně od požadavku na odpružení pátého kolečka upustila, stačilo vrátit se k původní (resp. standardní) kalkulaci. Taková změna nabídky tudíž

nevyžadovala v podstatě žádný časový fond navíc, okruh dodavatelů nerozšiřovala, a s ohledem na skutečnost, že změna zadávací dokumentace byla provedena dne 31. 5. 2022 a lhůta pro podání nabídek končila až 10. 6. 2022, bylo času na reflexi změny zadávací dokumentace více než dost.

13. Žalobkyně uzavřela, že posouzení situace žalovaným bylo opět formalistické, mechanické a bez hlubší znalosti posuzované věci. Skutečnost, že dodavatelé proti postupu žalobce nevznegli námitky, opět vypovídá o tom, že charakter provedené změny zadávací dokumentace nepovažovali za takový, aby lhůta pro podání nabídek musela být měněna. Pokud tak neučinili dodavatelé jakožto profesionálové v oboru, o to více překvapující je současné sporování postupu žalobce žalovaným.
14. Za třetí, žalobkyně brojila proti závěrům o porušení ustanovení týkajících se technické kvalifikace v případě VZ0014, kdy žalovaný spatřuje její pochybení ve skutečnosti, že v čl. 3.3 písm. b) zadávací dokumentace stanovila kvalifikační požadavek na partnerskou certifikaci výrobce v tomto znění: *„Zadavatel požaduje, aby dodavatel disponoval nejvyšší partnerskou certifikací výrobce pro nabízenou produktovou skupinu Hardware. Zadavatel si vyhrazuje právo uchazečovu certifikaci v rámci hodnocení nabídek u daného výrobce ověřit.“*
15. Stanovením této zadávací podmínky žalobkyně neporušila ust. § 73 odst. 4 zákona o zadávání veřejných zakázek, když předmětná podmínka technické kvalifikace vychází z výčtu uvedeného v ust. § 79 odst. 2 zákona. Partnerská certifikace výrobce se týká způsobilosti dodavatele provádět odborným způsobem předmět veřejné zakázky. I když požadavek není v § 79 zákona o zadávání veřejných zakázek takto přesně nazván, je možné jej podřadit pod písm. e) a f) § 79 odst. 2 zákona. Zadavatel tímto požadoval, aby dodavatelé poskytli popis opatření dodavatele k zajištění kvality a přehled o řízení dodavatelského řetězce a systémy sledování dodavatelského řetězce. Předmět plnění se týká specifické oblasti s návazností na kybernetickou bezpečnost. Výklad technické kvalifikace a způsobilosti nelze posuzovat způsobem jako u dodávek běžného zboží, které má dodavatel na skladu.
16. Žalobkyně si za svou argumentaci stojí, s tím, že podle ust. § 79 odst. 2 písm. e) zákona o zadávání veřejných zakázek platí, že zadavatel může k prokázání kritérií technické kvalifikace požadovat popis technického vybavení, popis opatření dodavatele k zajištění kvality nebo popis zařízení pro výzkum. Podle ust. § 80 odst. 1 zákona platí, že pokud zadavatel pro účely prokázání kritéria technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. e) zákona o zadávání veřejných zakázek požaduje splnění norem pro zajištění jakosti včetně norem týkajících se přístupnosti pro osoby se zdravotním postižením, odkáže na systém zajišťování jakosti založené na příslušné řadě evropských norem, které jsou osvědčeny akreditovanými subjekty.
17. Samotný zákon o zadávání veřejných zakázek v ust. § 80 odst. 1 předvídá předložení ISO certifikátu k prokázání popisu opatření dodavatele k zajištění kvality. Tento případ se však týká pouze splnění norem pro zajištění jakosti, tj. příslušných evropských norem. Tím ovšem není vyloučeno a ze zákona to nevyplývá, že by zadavatel nemohl analogicky požadovat předložení i jiného nikoliv nutně veřejnoprávního certifikátu, který by rovněž prokazoval opatření dodavatele k zajištění kvality, což může nejlépe posoudit a ověřit sám výrobce příslušného produktu.
18. Stejně tak žalobkyně odmítla argument žalovaného, že *„požadavek o nejvyšší partnerské certifikaci výrobce se nijak nevztahuje ke schopnosti možných dodavatelů plnit veřejnou*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

zakázku. Certifikát výrobce je udělován fakticky na bázi výše obratu a pouze cílí k tomu, aby se mohly přihlásit jen největší společnosti na trhu, a to bez jakékoli vazby na schopnost plnit veřejnou zakázku.“

19. Tuto argumentaci považuje žalobkyně za irelevantní, neboť partnerská certifikace samozřejmě umožňuje jinou kvalitu plnění dodavatele z důvodu lepšího přístupu ke službám poskytovaným samotným výrobcem, specializovaným nástrojům atd. Zároveň i zákon o zadávání veřejných zakázek považuje obrat dodavatele za relevantní údaj vyjadřující schopnost dodavatele plnit veřejnou zakázku.
20. Posouzení žalovaného uvedené v napadeném rozhodnutí je nesprávné a v rozporu se zákonem o zadávání veřejných zakázek, žalobkyně stanovením kvalifikačního požadavku tento zákona neporušila a s ohledem na skutečnost, že byl ověřen vysoký počet dodavatelů splňujících kvalifikační požadavek a že žádný z dodavatelů nepodal proti tomuto požadavku námitky, jednalo se zároveň o požadavek přiměřený.
21. Za čtvrté, žalobkyně brojila proti důsledkům porušení povinnosti prodloužit lhůtu pro podání nabídek v případě VZ0014.
22. Uvedla, že v návaznosti na prodloužení dodací doby z 30 dnů na 60 ve Vysvětlení zadávací dokumentace č. 2 prodloužila i lhůtu pro podání nabídek, a to více než o počet dnů, který zákon o zadávání veřejných zakázek stanovuje jakožto minimální lhůtu pro podání nabídek pro příslušný druh zadávacího řízení. Fakticky byla lhůta prodloužena o celých 31 dnů, ačkoliv původní lhůta pro podání nabídek činila 34 dnů. Jednalo se tedy o rozdíl několika dnů, což nemělo vliv na okruh potenciálních dodavatelů. Snahou zadavatele nebylo omezovat soutěž ani zkracovat dobu na zpracování nabídek. Rozdíl 3 dnů oproti původně stanovení lhůt je zanedbatelný. Jak zadavatel podotkl v předchozích námitkách, lhůta 34 dnů byla stanovena z důvodu zajištění podpisů statutárních zástupců zadavatele, nebýt této situace, stanovil by zadavatel minimální zákonnou lhůtu 30 kalendářních dnů, která je v této zakázce dostatečná pro zpracování nabídek.
23. Žalobkyně je přesvědčena, že její postup nemohl absolutně zkrátit na právech jakéhokoli potenciálního dodavatele, když prodloužení lhůty pro podání nabídek bylo řádně uveřejněno a prodloužená lhůta činila více jak minimální zákonnou lhůtu pro podání nabídek, která byla pro seznámení se se zakázkou více než dostatečná. Postup žalovaného je tedy opět formalistický a v rozporu se dotačními podmínkami, podle nichž byl povinen finanční korekci neuložit (viz příloha č. 5 Obecných pravidel IROP).
24. Za páté, k porušení povinnosti stanovení lhůty pro podání nabídek v případě VZ0016 žalobkyně uvedla, že nesouhlasí s právním názorem žalovaného, že byla povinna stanovit lhůtu pro podání nabídek v délce minimálně 35 dnů, neboť ust. § 57 odst. 1 písm. b) zákona o zadávání veřejných zakázek se v případě posuzované veřejné zakázky neuplatilo. Dle tohoto ustanovení platí, že lhůta pro podání nabídek musí být prodloužena - oproti standardním nejméně 30 dnům - o 5 dnů, jestliže zadavatel postupuje podle § 96 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek. Toto ustanovení pak uvádí, že pokud některou část zadávací dokumentace nelze zpřístupnit podle odstavce 1 z důvodů vymezených v § 211 odst. 5 písm. a), b) nebo d) nebo v případě postupu podle § 36 odst. 8, může zadavatel příslušnou část zadávací dokumentace poskytnout jiným vhodným způsobem. Dle ust. § 36 odst. 8 zákona o zadávání veřejných zakázek pak konečně platí, že zadavatel může požadovat, aby dodavatel přijal přiměřená opatření k ochraně důvěrné povahy informací, které zadavatel poskytuje nebo zpřístupňuje v průběhu zadávacího řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

25. Podle žalobkyně je zákon o zadávání veřejných zakázek v určitém ohledu mezerovitý, neboť nezachycuje situaci, kdy zadavatel má legitimní potřebu nezveřejnit na profilu zadavatele dokumenty obsahující důvěrná informace, ale zároveň ve smyslu ust. § 36 odst. 8 nepožaduje, aby dodavatel přijal přiměřená opatření k ochraně důvěrné povahy informací. Lze se domnívat, že postup pro poskytování důvěrných informací může v takovém případě zadavatel upravit samostatně dle ust. § 39 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek, při respektování lhůty dle ust. § 96 odst. 2 zákona. Nelze tedy dovodit, že by takového zadavatele stíhala zároveň povinnost dle ust. § 57 odst. 1 písm. b) zákona o zadávání veřejných zakázek.
26. Podle čl. 2.3 zadávací dokumentace platí: „*Další technické Informace nejsou vzhledem k citlivosti dat součástí zadávací dokumentace, budou poskytnuty účastníkům zadávacího řízení na vyžádání. Dodavatel na adrese <https://ezak.cnpk.cz/vz00008601> zašle zadavateli žádost o poskytnutí zbylé dokumentace. Zadavatel obratem poskytne dodavateli výše uvedenou dokumentaci.*“
27. Žalobkyně tedy nepožadovala ve smyslu ust. § 36 odst. 8 zákona o zadávání veřejných zakázek, aby dodavatel přijal jakákoli přiměřená opatření k ochraně důvěrné povahy informací, dodavatel byl pouze povinen zaslat zadavateli žádost o poskytnutí nezveřejněné části zadávací dokumentace a žalobkyně byla následně povinen obratem část zadávací dokumentace poskytnout. Žalobkyně nebyla oprávněna podmínit poskytnutí části zadávací dokumentace přijetím jakýchkoliv přiměřených opatření k ochraně důvěrné povahy informací, jak je stanoveno v ust. § 36 odst. 8 ve spojení s § 96 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek. Pro dodavatele tedy neexistoval žádný rozdíl oproti situaci, kdy by si celou zadávací dokumentaci stáhl z profilu zadavatele.
28. Jelikož tedy žalobkyně nepostupovala dle ust. § 36 odst. 8 zákona o zadávání veřejných zakázek, nebyla povinna postupovat ani podle ust. § 57 odst. 1 písm. b) zákona, a tedy prodlužovat lhůtu pro podání nabídek o 5 dnů. Tvrzení žalovaného, že podmínila poskytnutí části zadávací dokumentace obsahující technické informace s citlivými daty podpisem NDA, je tedy mylné (viz příslušná pasáž zadávací dokumentace). Stejně tak je nutno odmítnout tvrzení ohledně časové náročnosti na straně dodavatelů, a okamžik, kdy dodavatel o nezveřejněnou část zadávací dokumentace požádá, je pak plně v jeho režii, tudíž za pozdní odeslání takové žádosti znamenající automaticky méně času na seznámení s takovou dokumentací, žalobkyně odpovídat nemůže.
29. Za šesté žalobkyně uvedla, že kdyby se dopustila vytýkaných pochybení, nebylo na místě uložit jí finanční opravu v takové výši, jak učinil žalovaný. Společenská škodlivost těchto pochybení, stejně jako dopad na hospodářskou soutěž je nulová a v takovém případě byl žalovaný povinen neuložit finanční opravu vůbec, jak ostatně je stanoveno v příloze č. 5 Obecných pravidel IROP, popřípadě pouze v symbolické výši, maximálně v jednotkách tisíců Kč.
30. Žalobkyně zde poukázala na praxi jiných orgánů veřejné moci, které za obdobná pochybení ukládaly pokuty či sankce v mnohem nižší výši než žalovaný. Např. v případě veřejné zakázky VZ0016 s předpokládanou hodnotou 2 776 345 Kč byla žalobkyni uložena finanční oprava ve výši 138 817,25 Kč, zatímco jsou žalobkyni známy případy veřejných zakázek v řádech desítek milionů Kč, popř. miliard, kdy za nezveřejnění opravného formuláře F14 či dokonce smlouvy na veřejnou zakázku byla stanovena pokuta ve výši pouhých desítek tisíců Kč. Žalobkyně má plné právo, aby s ní bylo ze strany orgánů

veřejné moci zacházeno v souladu se zásadou legitimního očekávání, tedy aby za případná porušení zákona o zadávání veřejných zakázek byla sankcionována v takovém výši a takovým způsobem, který je pro ni nejmírnější, v situaci, která se skutkově podobá případu řešenému v minulosti, byť i jiným orgánem veřejné správy – např. ÚOHS.

31. Pokud stanovené dotační podmínky porušují zásadu proporcionality, nelze se jimi při stanovení finanční opravy řídit. Dle ust. § 14 odst. 5 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), v relevantním znění, může poskytovatel stanovit nižší odvod, avšak musí přitom přihlédnout k závažnosti porušení rozpočtové kázně a jeho vlivu na dodržení účelu dotace. Žalobkyně se domnívá, že pokud tak poskytovatel dotace neučiní, je nutno stanovit výši finanční opravy, která odpovídá závažnosti a významu porušení povinnosti a své rozhodnutí náležitě odůvodnit. Přesně takto měl postupovat i žalovaný, pakliže se domníval, že žalobkyně dotační podmínky, resp. zákon o zadávání veřejných zakázek porušila. Nutno dodat, že ačkoliv má poskytovatel dotace stanoveny procentuální sazby, je samozřejmě značný rozdíl mezi např. 5%, 10% a 25 % z částky podpory na veřejnou zakázku.
32. Žalobkyně tedy uzavřela s tím, že se vytýkaných porušení buď nedopustila vůbec, nebo pouze marginálním způsobem bez jakéhokoli vlivu na hospodářskou soutěž a účast potenciálních dodavatelů, a tudíž jí neměla být stanovena finanční oprava. Pokud by žalovaný trval na svém názoru, pak měl uložit finanční oprava pouze v symbolické výši v řádech maximálně tisíců Kč v souladu se zásadou proporcionality.
33. S ohledem na své argumenty žalobkyně navrhla, aby soud rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj č. j. MMR-80711/2023-26 ze dne 1. 12. 2023 zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení a aby uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady řízení.
34. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech, koncipovaných v napadeném rozhodnutí.
35. Žalobkyně při zadávání VZ 0008.005, VZ0008.010 a VZ 0016. postupovala v rozporu s ust. § 99 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek ve spojení s ust. § 212 odst. 4 a 8 zákona a ust. § 6 odst. 1 zákona, když na profilu zadavatele uveřejnila vysvětlení zadávací dokumentace, přičemž v souvislosti s tímto vysvětlením zadávací dokumentace prodloužila na profilu zadavatele v oddílu nazvaném „Informace o veřejné zakázce“ lhůtu pro podání nabídek, aniž by souběžně tuto změnu zadávacích podmínek odeslala prostřednictvím formuláře F14 (Oprava - Oznámení změn nebo dodatečných informací; dále též jako „změnový formulář“ nebo „formulář F14“) k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek (dále jen „VVZ“) a Úředním věstníku Evropské unie (dále jen „TED“) způsobem dle § 212 zákona o zadávání veřejných zakázek, přestože se jednalo o veřejnou zakázku v nadlimitním režimu a otevřeném řízení, zahájenou odesláním formuláře F02 (Oznámení o zahájení zadávacího řízení) k uveřejnění ve VVZ a TED, přičemž součástí formuláře F02 byl také údaj o konci lhůty pro podání nabídek a zadavatel tak byl podle ust. § 99 odst. 1 a § 212 odst. 4 zákona o zadávání veřejných zakázek povinen odeslat k uveřejnění ve VVZ a TED změnový formulář F14.
36. K tomu žalovaný uvedl, že pro konstatování pochybení spočívajícího v neodeslání formuláře F14 a následné uložení finanční opravy podle přílohy č. 5 Obecných pravidel pro žadatele a příjemce, vydání 1.15 (Finanční opravy za nedodržení postupu, stanoveného v ZVZ a MPZ, dále též „sazebník finančních oprav“), je forma zavinění zcela irrelevantní.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

37. Podstatné je i to, že krácení dotace není správním trestáním, a stejně tak je možné (a v praxi poměrně časté), že za totéž porušení zákona o zadávání veřejných zakázek je zadavatel sankcionován ze strany Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a zároveň také dojde ke krácení či odnětí dotace ze strany poskytovatele dotace, neboť se jedná o dvě odlišná řízení s jinými principy.
38. Nadto VVZ a TED mohou být zdrojem informací pro potenciální dodavatele, kteří na údaje v nich obsažené mohou spoléhat, aniž by zároveň kontrolovali profil zadavatele, stejně tak nelze přenášet odpovědnost za sledování všech dostupných zdrojů informací o zadávacím řízení (VVZ, TED, profil zadavatele) na dodavatele a s cílem vyhnout se odpovědnost za zcela jednoznačné porušení zákona o zadávání veřejných zakázek. Potenciální vliv na okruh potenciálních dodavatelů, a tedy i na výběr nejvhodnější nabídky, je zde jednoznačně dán, neboť potenciální dodavatelé sledující VVZ a TED měli za to, že již nemohou podat do zadávacího řízení nabídku, ač zadavatel nabídky stále přijímal.
39. Pro úplnost žalovaný uvedl, že pro konstatování pochybení zadavatele a uložení finanční opravy pak postačuje i jen hypotetická možnost ovlivnění hospodářské soutěže, či jinými slovy jen potenciální vliv na hospodářskou soutěž.
40. Skutečnost, že se nikdo z potenciálních účastníků zadávacího řízení ve vztahu k identifikovanému porušení zákona o zadávání veřejných zakázek nevymezil ani proti postupu příjemce nepodal námitky, nemá dle žalovaného na posouzení věci žádný vliv. Zadávací řízení nad to představuje vysoce formalizovaný proces, viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2010, č. j. 2 Afs 64/2009-109.
41. Nadto zadávací řízení představuje vysoce formalizovaný proces, viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2010, č.j. 2 Afs 64/2009-109), a takovým být musí, aby mohlo sloužit svému smyslu a účelu, kterým je zajištění efektivního a transparentního vynakládání veřejných prostředků. Důraz na dodržování pravidel obsažených v zákoně tedy v žádném případě není možné považovat za formalistický výklad zákona či za *mechanické a byrokratické posuzování od stolu*. Bezpodmínečné vymáhání dodržování zákonných tak z podstaty věci nemůže být v rozporu s principem dobré správy ani se zásadami demokratického právního státu.
42. Ohledně jednotlivých žalobních námitek pak žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, a navrhl, aby soud žalobu zamítl.

III.

Posouzení žaloby

43. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
44. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 soudního řádu správního bez nařízení jednání, když účastníci s takovým rozhodnutím věci souhlasili.

45. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že rozhodnutím žalovaného identifikační číslo 117D03U000173 byla žalobkyni poskytnuta dotace ve výši 129 179 427,51 Kč z programu 11703 - Integrovaný regionální operační program na projekt „Domažlická nemocnice - rozvoj a posílení odolnosti a připravenosti zdravotnického zařízení“. Tato dotace byla následnými změnovými rozhodnutími rozdělena na roky 2023 a 2024, přičemž celková její výše zůstala zachována.
46. Následně Řídící orgán Integrovaného regionálního operačního programu provedl administrativní ověření Žádosti o platbu a rozhodl, že nevyplacené výdaje v předmětné žádosti o platbu budou poníženy o částku 360 771,17 Kč. Důvody k tomuto ponížení Řídící orgán IROP shledal v porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek, což podrobně vyložil na celkem 46 stranách svého opatření - Informace o nevyplacení části dotace.
47. Proti tomuto opatření uplatnila žalobkyně námitky, jež žalovaný zamítl žalobou napadeným rozhodnutím.
48. Městský soud především konstatoval, že mezi účastníky není sporu o skutkovém základu věci, neboť účastníci se neshodnou pouze v právním hodnocení věci, tedy v otázce interpretace a aplikace právních norem.
49. O jednotlivých žalobních námitkách uvážil soud takto:
50. Žalobkyně především nesouhlasila se závěrem, že porušila své povinnosti tím, že neuveřejnila uveřejnit opravný formulář F14, jak konstatoval správní orgán I. stupně, resp. i žalovaný v rámci zjištění A.1 ve VZ0008.005, A.1 ve VZ0008.010 a A.1 ve VZ 0016.
51. Podle zjištění správního orgánu I. žalobkyně při zadávání VZ0008.005 na profilu zadavatele v oddílu nazvaném „Vysvětlení, doplnění, změna dokumentace“ uveřejnila dne 31. 5. 2022 vysvětlení zadávací dokumentace č. 1, přičemž v souvislosti s tím prodloužila na profilu zadavatele v oddílu nazvaném „Informace o veřejné zakázce“ lhůtu pro podání nabídek z termínu 10. 6. 2022, 10:00 hodin, na termín 4. 7. 2022, 10:00 hodin, aniž by souběžně tuto změnu zadávacích podmínek odeslala prostřednictvím formuláře F14 (Oprava - Oznámení změn nebo dodatečných informací; dále též jako „změnový formulář“ nebo „formulář F14 k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek (dále jen VVZ“) a Úředním věstníku Evropské unie (dále jen „TED“) způsobem dle § 212 zákona o zadávání veřejných zakázek, přestože se jednalo o veřejnou zakázku v nadlimitním režimu a otevřeném řízení zahájenou odesláním formuláře F02 (Oznámení o zahájení zadávacího řízení; dále též jako „formulář F02“) k uveřejnění ve VVZ a TED, přičemž součástí formuláře F02 byl také údaj o konci lhůty pro podání nabídek a zadavatel tak byl s ohledem na znění § 99 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek a § 212 odst. 4 zákona o zadávání veřejných zakázek povinen odeslat k uveřejnění ve VVZ a TED změnový formulář F14, přičemž postup zadavatele mohl mít vliv na okruh potenciálních dodavatelů.
52. Obdobně žalobkyně postupovala při zadávání VZ0008.010, když na profilu zadavatele v oddílu nazvaném „Vysvětlení, doplnění, změna dokumentace“ uveřejnila dne 31. 5. 2022 vysvětlení zadávací dokumentace č. 1, přičemž v souvislosti s tímto vysvětlením zadávací dokumentace prodloužila na profilu zadavatele v oddílu nazvaném „Informace o veřejné zakázce“ lhůtu pro podání nabídek z termínu 10. 6. 2022, 10:00 hodin,

na termín 4. 7. 2022, 10:00 hodin, aniž by souběžně tuto změnu zadávacích podmínek odeslala prostřednictvím formuláře F14 k uveřejnění ve VVZ a TED způsobem dle ustanovení

§ 212 zákona o zadávání veřejných zakázek, přestože se jednalo o veřejnou zakázku v nadlimitním režimu a otevřeném řízení zahájenou odesláním formuláře F02 k uveřejnění ve VVZ a TED.

53. Téhož pochybení se žalobkyně dopustila při zadávání VZ0016 , když dne 12. 10. 2021 uveřejnila na profilu zadavatele změnu zadávací dokumentace, kterou změnila přílohu č. 2 (Technická specifikace) a současně prodloužila lhůtu pro podání nabídek z termínu 14. 10. 2021, 10:00 hodin, na termín 15. 11. 2021, 10:00 hodin, aniž by souběžně tuto změnu zadávacích podmínek odeslala prostřednictvím formuláře F14 k uveřejnění ve VVZ a TED způsobem dle ustanovení § 212 zákona o zadávání veřejných zakázek, přestože se jednalo o veřejnou zakázku zadávanou v nadlimitním režimu a otevřeném řízení zahájenou odesláním formuláře F02 k uveřejnění ve VVZ a TED.
54. Žalobkyně nepopřela, že v uvedených třech případech formulář F14 neuveřejnila, odmítla ovšem, že by se tím dopustila přestupku podle zákona o zadávání veřejných zakázek, resp. že by tento její postup mohl mít vliv na okruh potenciálních dodavatelů a rovněž výběr dodavatele.
55. Tuto námitku soud neshledal důvodnou.
56. Především zde soud zcela odmítl argumentační linii, která na věc pohlíží optikou odpovědnosti za přestupek. Krácení dotace z důvodu porušení pravidel pro zadávání zakázek není sankcí, jež by vyplývala z odpovědnosti žalobkyně jako zadavatele za přestupek podle zákona o zadávání veřejných zakázek. Vzhledem k tomu je forma zavinění zcela irrelevantní. Zde nezbyvá než poukázat na to, že tato právní otázka byla již dříve vyřešena judikaturou správních soudů – viz například závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 14. 1. 2021, č.j. 1 Afs 437/2019-46, na který odkázal žalovaný ve vyjádření k žalobě.
57. Pokud pak jde dosah skutečnosti, že žalobkyně nerespektovala zákonnou povinnost použít při změně zadávací dokumentace, resp. změně termínu pro podávání nabídek, formulář F14, soud zde v úplnosti přistoupil na argumentaci žalovaného v odůvodnění napadeného rozhodnutí.
58. Podle ustanovení § 212 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek je zadavatel je povinen k odeslání uveřejnění podle zákona o zadávání veřejných zakázek použít formuláře podle přímo použitelného předpisu Evropské unie nebo formuláře podle prováděcího právního předpisu. V případě nadlimitní veřejné zakázky odešle zadavatel podle ustanovení § 212 odst. 3 písm. b) zákona o zadávání veřejných zakázek formulář elektronicky do VVZ a TED.
59. Žalovaný se s interpretací a aplikací této normy obsáhle vypořádal v napadeném rozhodnutí na straně 14 až 17, dále na straně 17 až 21 a konečně na stranách 25 až 28 odůvodnění. Městský soud shledal tam uvedenou argumentaci žalovaného zcela souladnou s účelem a smyslem zákona, a nepovažuje za nutné, aby závěry žalovaného, s nimiž se shoduje, formuloval vlastními slovy. Námitky žalobkyně konec konců nepřinášejí nic nového nad to, co již uplatnila v námitkách proti informaci o nevyplacení části dotace, a svou povahou toliko marginalizují a bagatelizují zákonem uloženou povinnost.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

60. Za druhé žalobkyně zpochybňovala dopad změny zadávacích podmínek při zadávání VZ0008.006, jehož předmětem byla dodávka urgentního transportního lůžka (stretcher) s příslušenstvím, kdy úprava technické specifikace předmětu plnění nevedla k rozšíření okruhu možných účastníků zadávacího řízení, takže skutečnost, že žalobkyně jako zadavatel neprodloužila lhůtu pro podání nabídek tak, aby od odeslání změny zadávací dokumentace činila nejméně celou svou původní délku, nemohla mít vliv na průběh hospodářské soutěže a počet obdržených nabídek, čímž mohlo dojít k ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky.
61. Rovněž tuto námitku neshledal soud důvodnou.
62. Podle ust. § 99 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek *Zadávací podmínky obsažené v zadávací dokumentaci může zadavatel změnit nebo doplnit před uplynutím lhůty pro podání žádosti o účast, předběžných nabídek nebo nabídek. Změna nebo doplnění zadávací dokumentace musí být uveřejněna nebo oznámena dodavatelům stejným způsobem jako zadávací podmínka, která byla změněna nebo doplněna.*
63. Podle ust. § 99 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek *Pokud to povaha doplnění nebo změny zadávací dokumentace vyžaduje, zadavatel současně přiměřeně prodlouží lhůtu pro podání žádostí o účast, předběžných nabídek nebo nabídek. V případě takové změny nebo doplnění zadávací dokumentace, která může rozšířit okruh možných účastníků zadávacího řízení, prodlouží zadavatel lhůtu tak, aby od odeslání změny nebo doplnění zadávací dokumentace činila nejméně celou svou původní délku.*
64. Žalovaný v napadeném rozhodnutí podrobně vyložil, proč má za to, že v případě této změny – šlo o změnu parametru z odpruženého pátého kolečka ke stretcheru na pouhé páté kolečko bez nutnosti odpružení – bylo na místě, aby žalobkyně podle ust. § 99 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek náležitě prodloužila lhůtu pro podávání nabídek. Rovněž v této věci se soud se závěry žalovaného, vyloženými na straně 17 a 18 napadeného rozhodnutí, zcela ztotožňuje, shledávaje je souladnými se zákonem. I zde pak musí konstatovat, že žalobkyně nenabízí víc než, pouhou bagatelizaci svého jednání, aniž by však uvedla, v čem by se závěry žalovaného měly rozcházet se zákonem.
65. Třetí žalobní námitka se týkala toho, že žalobkyně porušila ustanovení týkajících se technické kvalifikace v případě VZ0014, kdy žalovaný spatřoval její pochybení ve skutečnosti, že v čl. 3.3 písm. b) zadávací dokumentace stanovila kvalifikační požadavek na partnerskou certifikaci výrobce způsobem, který nemá oporu v zákoně.
66. I zde soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, jmenovitě na stranu 23, kde žalovaný s odkazem na ust. § 79 zákona o zadávání veřejných zakázek vyložil, že požadavek na tzv. partnerskou certifikaci výrobce nelze podřadit pod žádný kvalifikační předpoklad uvedený v tomto zákona o zadávání veřejných zakázek. Nesporně však jde o požadavek, který má kvalifikační povahu, jeho cílem zjevně je ověřit schopnost účastníků realizovat veřejnou zakázku, a jako takový musel být posuzován. Pak bylo možno konstatovat závěr, že jde o nedovolený požadavek na kvalifikaci.
67. Soud neshledal, že by výklad a použití norem ust. § 79 zákona o zadávání veřejných zakázek provedené žalovaným bylo jakkoliv v rozporu nejen s dikcí, ale i s účelem a smyslem těchto norem. Na výklad a závěry žalovaného v odůvodnění napadeného rozhodnutí odkazuje, přičemž ani zde žalobní námitka nepřinesla nic podstatného navíc

oproti námitkám proti informaci o nevyplacení části dotace, s nimiž se žalovaný řádně vypořádal.

68. Čtvrtá žalobní námitka se týkala případu VZ0014, kdy žalobkyně nesplnila povinnosti náležitě prodloužit lhůtu pro podání nabídek.
69. Ze zjištění žalovaného, jako i z vyjádření žalobkyně je nesporné, že původní lhůta pro podání nabídek činila 34 dnů. V návaznosti na prodloužení dodací doby z 30 dnů na 60 ve Vysvětlení zadávací dokumentace č. 2 žalobkyně prodloužila i lhůtu pro podání nabídek, a to o 31 dnů – tedy více než o počet dnů, který zákon o zadávání veřejných zakázek stanovuje jakožto minimální lhůtu pro podání nabídek pro příslušný druh zadávacího řízení.
70. Ani tuto námitku soud neshledal důvodnou.
71. Podle ust. § 99 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek *Pokud to povaha doplnění nebo změny zadávací dokumentace vyžaduje, zadavatel současně přiměřeně prodlouží lhůtu pro podání žádostí o účast, předběžných nabídek nebo nabídek. V případě takové změny nebo doplnění zadávací dokumentace, která může rozšířit okruh možných účastníků zadávacího řízení, prodlouží zadavatel lhůtu tak, aby od odeslání změny nebo doplnění zadávací dokumentace činila nejméně celou svou původní délku.*
72. Citovaná norma jasně a bezrozporně stanoví, že pokud zadavatel provede změnu či doplnění zadávací dokumentace, která může rozšířit okruh možných účastníků zadávacího řízení, prodlouží lhůtu pro podávání nabídek tak, aby byla stejně dlouhá, jako lhůta původně stanovená.
73. Jestliže tedy žalobkyně v případě VZ0014 sama stanovila lhůtu v délce 34 dnů, pak přistoupila-li posléze ke změně zadávacích dokumentace, byla povinna stanovit novou lhůtu v téže délce. To však neučinila, čímž porušila zákon o zadávání veřejných zakázek v ust. § 99 odst. 2. Skutečnost, že jí původně stanovená lhůta byla delší než je zákonné minimum třiceti dnů, na tom nic nemění – o délce původní lhůty rozhodla žalobkyně sama ze své vůle a podle citované normy ji tato její vůle zavazovala právě i pro případ změny zadávací dokumentace.
74. Pátá žalobní námitka obsahovala polemiku se závěrem žalovaného v případě VZ0016 stran porušení povinnosti stanovit lhůtu pro podání nabídek delší o 5 dní, jestliže část zadávací dokumentace měla být vzhledem k citlivosti dat účastníkům zadávacího řízení poskytnuta na vyžádání.
75. Podle ust. § 57 odst. 1 písm. b) zákona o zadávání veřejných zakázek *Zadavatel stanoví lhůtu pro podání nabídek v otevřeném řízení na nejméně 30 dnů od zahájení zadávacího řízení. Lhůta pro podání nabídek musí být prodloužena o 5 dnů, jestliže zadavatel postupuje podle § 96 odst. 2; to neplatí v případech podle odstavce 2 písm. b).*
76. Podle ust. § 96 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek *Pokud některou část zadávací dokumentace nelze zpřístupnit podle odstavce 1 z důvodů vymezených v § 211 odst. 5 písm. a), b) nebo d) nebo v případě postupu podle § 36 odst. 8, může zadavatel příslušnou část zadávací dokumentace poskytnout jiným vhodným způsobem. V takovém případě zadavatel odešle, předá nebo jinak zpřístupní příslušnou část zadávací dokumentace nejpozději do 3 pracovních dnů od doručení žádosti dodavatele o její poskytnutí. Poskytnutí příslušné části zadávací dokumentace může být podmíněno pouze úhradou nákladů podle odstavce 4 nebo v případě postupu podle § 36 odst. 8 přijetím přiměřených opatření k ochraně důvěrné povahy informací.*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

77. Žalobkyně argumentovala tím, že v tomto případě nepožadovala ve smyslu ust. § 36 odst. 8 zákona o zadávání veřejných zakázek, aby dodavatel přijal jakákoli přiměřená opatření k ochraně důvěrné povahy informací, dodavatel byl pouze povinen zaslat zadavateli žádost o poskytnutí nezveřejněné části zadávací dokumentace a žalobkyně byla následně povinen obratem část zadávací dokumentace poskytnout. Pro dodavatele tedy neexistoval žádný rozdíl oproti situaci, kdy by si celou zadávací dokumentaci stáhl z profilu zadavatele.
78. Žalovaný v této věci konstatoval, že naopak byly podmínky pro povinné prodloužení lhůty pro podání nabídek o 5 dnů, neboť žalobkyně podmínila poskytnutí části zadávací dokumentace obsahující technické informace s citlivými daty podpisem tzv. *non-disclosure agreement*, a tudíž byla podle ust. § 57 odst. 1 písm. b) zákona o zadávání veřejných zakázek prodloužit lhůtu pro podání nabídek alespoň o 5 dnů.
79. Předmětem sporu tedy je obsah a smysl podmínky podle čl. 2.3 zadávací dokumentace, který stanovil: „*Další technické Informace nejsou vzhledem k citlivosti dat součástí zadávací dokumentace, budou poskytnuty účastníkům zadávacího řízení na vyžádání. Dodavatel na adrese <https://ezak.cnpk.cz/vz00008601> zašle zadavateli žádost o poskytnutí zbylé dokumentace. Zadavatel obratem poskytne dodavateli výše uvedenou dokumentaci.*“
80. Podle ust. § 36 odst. 8 zákona o zadávání veřejných zakázek *Zadavatel může požadovat, aby dodavatel přijal přiměřená opatření k ochraně důvěrné povahy informací, které zadavatel poskytuje nebo zpřístupňuje v průběhu zadávacího řízení.*
81. Výrazem *non-disclosure agreement* je obvykle označována dohoda o mlčenlivosti, tedy ujednání mezi alespoň dvěma stranami o tom, že budou sdílet důvěrné znalosti či informace, avšak neposkytnou je jakékoli třetí straně.
82. Skutečností je, že ve článku 2.3 zadávací dokumentace není vyjádřen požadavek žalobkyně na to, aby dodavatel přijal přiměřená opatření k ochraně důvěrné povahy informací, které zadavatel poskytuje, tedy zejména na to, aby informace poskytnuté žalobkyní nesdílela s nikým třetím.
83. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobkyně ve finální verzi zadávací dokumentace netrvala na podpisu *non-disclosure agreement* před zpřístupněním kompletní zadávací dokumentace (ačkoliv se jako nelogický jeví takový postup, při němž zadavatel nejdříve označí určité informace jako citlivé a dostupné pouze na vyžádání, přičemž následně netrvá na podpisu NDA k jejich ochraně). Přesto však byla žalobkyně povinna postupovat podle § 57 odst. 1 písm. b) zákona o zadávání veřejných zakázek, a to na základě teleologického výkladu daného ustanovení, neboť smyslem a účelem prodloužení lhůty je nepochybně snaha o „kompenzaci“ určitého zpoždění způsobeného nutností vyčkat na zaslání kompletní zadávací dokumentace, čímž zákonodárce zohlednil větší časovou náročnost celého procesu oproti prostému stažení zadávací dokumentace z profilu zadavatele. Stanovila-li tedy žalobkyně, že kompletní zadávací dokumentaci zašle potenciálním dodavatelům až na základě jejich žádosti, tak byl povinen postupovat v souladu s § 57 odst. 1 písm. b) zákona o zadávání veřejných zakázek.
84. Soud konstatoval, že tento výklad zákona o zadávání veřejných zakázek je v souladu s účelem a smyslem ust. § 57 odst. 1 písm. b) zákona o zadávání veřejných zakázek. Jakkoliv platí, že žalobkyně nepodmínila vydání některých technických informací přijetím

konkrétních opatření k ochraně důvěrné povahy těchto informací, přesto je zřejmé, že smyslem článku 2.3 zadávací dokumentace je právě ochrana důvěrné povahy těchto informací – jiný smysl a účel tohoto článku se nenabízí a ani žalobkyně jej neposkytla. Konec konců, právě to, že některé informace nebyly zveřejněny v zadávací dokumentaci a byly zpřístupněny potenciálnímu dodavateli až na jeho žádost, lze v širším smyslu považovat za ono *přiměřené opatření k ochraně důvěrné povahy informací*, které zadavatel poskytuje nebo zpřístupňuje v průběhu zadávacího řízení.

85. Podstatné tedy je, že potenciální dodavatel neměl ihned po zveřejnění zadání této zakázky k dispozici všechny relevantní informace potřebné k tomu, aby se rozhodl, zda se bude o tuto zakázku ucházet. Určité podstatné informace žalobkyně vzhledem k jejich citlivosti v zadávací dokumentaci neuvedla, a potenciální dodavatel si je tedy nejprve musel vyžádat. Bez ohledu na to, jaká forma komunikace byla mezi žalobkyní a potenciálními dodavateli používána, mohl tento administrativní úkon způsobit zpoždění v dostupnosti relevantních informací, a pak ovšem byly splněny předpoklady k tomu, aby lhůta pro podání nabídek byla prodloužena, jak předpokládá ust. § 57 odst. 1 písm. b) zákona o zadávání veřejných zakázek.
86. Soud tedy uzavřel s tím, že postup žalobkyně, která část zadávací dokumentace zpřístupnila až na výslovnou žádost - a tedy se zpožděním - znamená porušení citované normy zákona o zadávání veřejných zakázek, což je předpokladem pro finanční opravu tak, jak k ní přistoupil žalovaný.
87. Konečně v šesté žalobní námitce argumentovala žalobkyně nulovou společenskou škodlivostí svého jednání s tím, že žalovaný neměl ke krácení dotace vůbec přistoupit.
88. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí, resp. z informace o nevyplacení části dotace, je zřejmé, že jak žalovaný, tak Řídící orgán IROP se otázkou krácení dotace podrobně zabývaly, přičemž každý jednotlivý případ porušení pravidel pro zadávání zakázek jmenovitě vážily a kvalifikovaly podle Obecných pravidel pro žadatele a příjemce, jmenovitě podle jejich přílohy č. 5 - Finanční opravy za nedodržení postupu, stanoveného v ZVZ a v MPZ).
89. Soud konstatuje, že neshledal, že by oba správní při tom vybočily z mezí těchto pravidel, zejména že by stanovily vyšší míru finanční opravy, než jaká je stanovena. Ostatně ani sama žalobkyně neuvedla, že by se žalovaný nebo Řídící orgán IROP dopustily takového excesu.
90. Žalovaný se otázkou přiměřenosti zabýval v napadeném rozhodnutí v bodech 53 a 54, kde i s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu vyložil, proč výši finanční opravy považuje za proporcionální.
91. Soud k tomu doplňuje, že při stanovení výše finanční opravy je vždy nutno přihlížet k okolnostem konkrétní věci, takže samotná skutečnost, že v jiných případech byla finanční oprava uložena v menším rozsahu, není pro posouzení aktuální věci podstatná. V ní navíc bylo k finanční opravě přistoupeno s tím, že žalobkyně se jako zadavatel dopustila několikerého porušení pravidel pro zadávání zakázek.
92. Též tuto námitku tedy soud neshledal důvodnou.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

93. Městský soud v Praze tedy uzavřel věc s tím, že žádná z uplatněných žalobních námitek nebyla důvodná. Soud proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
94. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobkyně úspěch ve věci neměla a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. listopadu 2024

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.